

زنان زندانی در امریکا

شهناز نیکوروان

کانون مدافعان حقوق کارگر - انسان‌ها به اشکال گوناگون قربانی خشونت سرمایه‌داری هستند و با توجه به طبقه، جنسیت، شغل، سن و... خشونت را در ابعاد و شکل‌های گوناگون می‌چشند،

انسان‌های عادی‌ای که تحت عنوان توده‌های انسانی اغلب از آنان یاد می‌شود، به علت عدم درک درست از این درد مشترک و به خاطر نیازها و عدم آگاهی نسبت به منافع واقعی خود و عدم شناخت دشمنان خود، به اشکال گوناگون در این خشونت نسبت به یکدیگر دخیلند. در جنگ‌های خارجی به خاطر منافع حکومت‌ها و نه مردم، دست به کشتار یکدیگر می‌زنند. بسیاری از مردان به علت رشد در نظام ظلم و ستم سرمایه در مقابل زن و شریک زندگی خود دست به خشونت می‌زنند و این همه حاصل ظلم و ستم مضاعف بر ستم طبقاتی موجود در نظام سرمایه است که مانع رشد و آگاهی واقعی انسان‌ها به برابری حقوق‌شان است.

امریکا به عنوان بهشت گم شده‌ی مردمان آسیا و حتی اروپا معروف است، اما از ظلم و ستم رفته بر مردمی که در این بهشت زندگی می‌کنند کمتر سخن به میان می‌آید، چرا که رسانه‌های امریکایی اعم از صوتی و تصویری، دانشگاه‌ها و اساتید و دانشجویان این سرزمین هم معتقدند امریکا مهد آزادی است، البته اشاره نمی‌کنند آزادی‌ای از نوع آزادی کاخ سفیدی. این بهشت گم شده آن چنان اهداف خود را به حلقوم مردم نه تنها امریکا، بلکه سراسر جهان ریخته که کمتر کسی به بحث پیرامون سیاست‌ها و برنامه‌هایی می‌پردازد که کاخ سفید خود را به عنوان قیم مردم دنیا، آن را اجرا می‌کند. مثل اشغال عراق و افغانستان و سایر کشورها... دولت امریکا در رابطه با ترور روزنامه‌نگاران با عنوان خودکشی و تصادف و زندانی کردن آنها مورد اعتراض و پرسش قرار نمی‌گیرد و کسی نمی‌پرسد آیا تا به حال امریکا پاسخی بابت این اعمالش داده است؟ آیا تا به حال کسی امریکا را به خاطر نبودن آزادی بیان محکوم کرده است؟ امریکا نه تنها به حقوق و آزادی مردم خودش احترام نمی‌گذارد بلکه برای مردم دنیا نه فقط جنگ، غارت و خونریزی بلکه عدم احساس امنیت در تمام فضاهای واقعی و مجازی را حاکم کرده و جالب است که به هیچ قانون و اصولی هم پای‌بند نیست، حتی به قوانین دروغین وضع شده از جانب سیاستمدارانش. جالب تر این که دیگر افکار عمومی هم با این سیاست‌های توسعه‌طلبانه هم سو شده و مهر سکوت شاید از سر بی‌تفاوتی یا تایید و یا ناتوانی بر لب زده اند.

بر اساس گزارش نیشن مستر (Nationmaster) امریکا از نظر تعداد زندانی رتبه اول را در جهان دارا می‌باشد. (۱)

بر اساس گزارش‌های منتشر شده توسط این سایت، تا سال ۲۰۰۴ کشور امریکا با جمعیتی حدود ۳۱۵ میلیون نفر، بیش از دویلمیون زندانی داشته است. یعنی در ازای هر ۱۰۰ هزار نفر، ۷۲۶ نفر در زندان به سر می‌برند. چین با جمعیت حدود یک میلیارد و سیصد و پنجاه میلیون نفر، بیش از یک میلیون و پانصد هزار نفر زندانی دارد و دارای رتبه دوم است. امریکا ادعا می‌کند طی چند سال گذشته تلاش زیادی برای کاهش زندانیان داشته است. بر اساس گزارش (new report from the Bureau of Justice Statistics اداره آمار قضایی امریکا) در پایان سال ۲۰۱۲ تعداد زندانیان در امریکا بیش از یک و نیم میلیون نفر اعلام شد و دلیل این امر را موفقیت دولت در سیاست کاهش زندانیان می‌دانند که البته باز هم دارای رتبه اول در دنیا می‌باشد. به ازای هر ۱۰۰ هزار نفر جمعیت امریکا ۷۱۶ نفر در زندان به سر می‌برند. بر اساس آمار ۷۸ درصد جمعیت امریکا را سفید پوستان تشکیل می‌دهند و ۳۵ درصد زندانیان سفید پوست هستند، در حالی که سیاه پوستان، که ۱۸ درصد جمعیت امریکا را تشکیل می‌دهند، ۳۸ درصد زندانیان امریکا را تشکیل می‌دهند. ۱۸ درصد جمعیت امریکا اسپانیایی تبار

هستند و ۲۱ درصد زندانیان آمریکا را اسپانیایی ها تشکیل می دهند. (۲) در آمریکا تعداد مردان زندانی ۱۴ برابر زنان زندانی است. و البته خشونت در زندان به اشکال و سطوح مختلفی بر این انسان ها اعمال می شود.

طبق گزارش (Bureau of Justice Statistics) در سال ۲۰۰۸ بیش از ۲۱۶/۶۰۰ نفر از زندانیان زن و مرد در زندان های آمریکا مورد سوء استفاده جنسی قرار گرفتند، یعنی بیش از ششصد نفر در روز. این گزارش تاکید می کند که زنان بیش از مردان در معرض سوء استفاده جنسی هستند. "اسناد تحقیقات موارد متعددی را نشان می دهد که زنان به طور قابل توجهی بیبیشتر از مردان قیل از زندان و در زندان مورد آزار جنسی می باشند. تجاوز و سوء استفاده جنسی توسط کارکنان مرد در زندان زنان بسیار گسترده است." (۳)

بر اساس گزارش ها بیش از ۲۰۰ هزار زن در زندان های آمریکا به سر می برند که به شدت مورد خشونت پلیس و زندانیان خطرناک قرار می گیرند. این دختران و زنان توسط افراد متعددی از بچگی تا کنون در زندان و خارج زندان مورد تجاوز و خشونت جنسی قرار گرفته اند و شدیداً احتیاج به معالجه روحی و روانی دارند در حالی که در زندان به سر می برند و تنها راه پیش روی آنان تجاوز توسط زندانبانان است.

آمریکا به عنوان حکومتی که به دنبال حقوق و آزادی های زنان است، یکی از زن ستیزترین سیستم ها است. البته سرمایه به طور ذاتی با بینش کالا پنداشتن زن، زن ستیز می باشد ولی بر اساس گزارش های پلیس و دادگاه ها به طور واضح و مشخص خشونت علیه زنان در خانواده، محیط کار و جامعه ای آمریکا بسیار گسترده است. اتحادیه آزادی شهروندان امریکایی (ACLU) هر روز، در دادگاه ها، مراجع قانون گذاری و در میدان های عمومی، مبارزه می کند تا اطمینان حاصل شود که نظام عدالت کیفری با زنان و دختران رفتار منصفانه ای داشته باشد. این اتحادیه محافظت از سلامتی و ایمنی زنان در دوران بازداشت را هدف خود می داند و از طرفی برای ورود مجدد و موفقیت آنان به جامعه کمک می کند.

اتحادیه آزادی شهروندان امریکایی (ACLU) معتقد است "جنگ علیه زنان" برای حملات قانونی و کلامی علیه زنان و حقوق زنان توصیف مناسبی است که در حال حاضر در سراسر کشور آمریکا در حال وقوع است و شامل طیف گسترده ای از سیاست های طراحی شده برای اعمال محدودیت در مراقبت های بهداشتی زنان و تضعیف حمایت از زنان و خانواده های آنان است. نمونه هایی از این محدودیت ها در سطح ایالتی و فدرال شامل محدودیت پیشگیری از بارداری، قطع کمک های مالی برای برنامه ریزی بچه دار شدن، مالیات سقط جنین؛ دوره انتظار سقط جنین و این که زنان مجبورند دلایل کنترل بارداری خود را به کارفرمایان خود اعلام کنند و شرکت های بیمه از پوشش هزینه سقط جنین سرباز می زنند، تنها نمونه هایی از سیاست گذاری های دولت در این بخش می باشد.

بر اساس گزارش این اتحادیه "در ۲۵ سال گذشته، تعداد زنان و دختران گرفتار در نظام عدالت کیفری سر به فلک کشید، بسیاری از آنها در "جنگ با مواد مخدر" نابود شده اند و به طور فزاینده ای سیاست صدور حکم تنبیهی برای مجرماتی تعیین شد که مرتکب خشونت نشده بودند. در حال حاضر در آمریکا بیش از ۲۰۰ هزار از زنان پشت میله های زندان هستند و بیش از یک میلیون زن نیز حکم تعلیقی و آزادی مشروط دارند. بسیاری از این زنان معتاد به مواد مخدر هستند و بیماری روانی و سابقه آزار و سوء استفاده جنسی فیزیکی دارند و با مشکلات مزبور دست و پنجه نرم می کنند اما بسیار کم خدمات مورد نیاز خود را دریافت می کنند. تلفات در زندان، دختران و خانواده های آنان ویران کننده است. عوارض این مشکلات بر این زنان، دختران و خانواده های شان ویران کننده است." (۴)

در ماه آوریل سال ۲۰۰۱ کتاب پروژه تالاهاسی ([The Tallahassee Project](#)) نوشته ی پسر جوانی به نام جان بریسفورد (John Beresford) از سازمانی به نام کمیته محکومیت ناعادلانه چاپ شد. این کتاب مجموعه ای از عکس های زندانیان زن فدرال است که جرمشان غیر خشونت آمیز بوده و به عنوان بخشی از جنگ با مواد مخدر زندانی شده اند. در این کتاب عکس های ۱۲ زن زندانی به همراه نامه هایی از این زندانیان در توضیح وضعیت خود چاپ شد. جان تلاش کرد تا اطلاعات کتابش در مورد نحوه زندگی این زنان به روز شود. او معتقد بود این یک بی عدالتی وحشتناک است که مورد توجه عموم مردم باید قرار بگیرد. (۵)

اکثر زنانی که در این کتاب از آنان یاد شده با "توطئه" و بر اساس اظهارات منابعی متهم شده‌اند که در ازای کاهش احکام خود با مقامات صحبت کرده‌اند. اغلب این زنان زندانی قبلاً دوست دختر، همسر یا مادر یک قاچاقچی مواد مخدر بوده‌اند و مدت‌های طولانی به صورت بلا تکلیف در زندان به سر می‌برند و در زندان می‌پوسند و در مواد مخدر غرق می‌شوند.

متأسفانه "جان برسفورد" محقق و نویسنده کتاب مزبور در سال ۲۰۰۷ درگذشت و کسی ظاهراً پی‌گیر این فاجعه انسانی نشد.

در زیر برخی از نامه‌های این زنان همراه با نامه‌ای که ۱۲ سال پیش به جان نوشته بودند آورده شده است:

"من مادر دو بچه (یک دختر ۱۹ ساله و یک پسر ۱۴ ساله) هستم. من ۲۵ سال زندگی خود را از طریق اداره کسب و کاری اداره می‌کردم که خود مالک آن بودم. در سال ۱۹۹۲ من دستگیر و سپس به جرم مواد مخدر، محکوم شدم. این یک توطئه بود و من هیچ ارتباطی با آن نداشتم. دولت برای گرفتن خانه و کسب و کار من تلاش کرد. تحقیقات کاملی از کسب و کار من و سوابق مالیاتی من به عمل آمد و ثابت شد کسب و کار من مشروع است. هیچ مواد مخدری حتی از خانه من کشف و ضبط نشد. آنها با دستگیری تعدادی از مردم برای آنها سابقه‌ی کیفی بوجود می‌آوردند و این گونه از اعتقادات مردم جلوگیری می‌کنند. تصور کنید در ایالات متحده چنین کابوس بی‌رحمی برای من اتفاق افتاده و همیشه می‌تواند اتفاق بیفتد. اگر برای من رخ داده، پس می‌تواند برای هرکسی رخ دهد." (به نقل از کتاب [The Tallahassee Project](#)) و هستند انسان‌هایی که به خاطر رنگ پوست، نژاد، ملیت، مذهب و ... بدون دلیل و بی‌هیچ سند و مدرکی سالیان سال با حبس‌های طولانی مدت در زندان می‌پوسند. (۵)

امروز پدر و مادر بیش از یک و نیم میلیون کودک آمریکایی در زندان به سر می‌برند و حدود هفت میلیون کودک نیز تحت سرپرستی مراکز نظارتی هستند. بیش از نه برابر این تعداد، پدر و مادر کودکان آفریقایی - آمریکایی در زندان هستند. هفتاد و پنج درصد بازداشتی‌ها و زندانی‌های نیویورک مادرانی هستند که تا قبل از دستگیری، سرپرست اصلی این کودکان بودند. بیش از ۱۱ هزار از کودکان نیویورکی، مادران‌شان زندانی هستند.

زندان دستبند و پابند به همه زندانیان در آمریکا، حتی برای زنان حامله، از سیاست‌های زندان‌های فدرال، سرویس مارشال آمریکا و تقریباً تمام زندان‌های کشور آمریکاست و فقط در دو ایالت این قانون منع شده است. بررسی انجام شده بر روی بیش از ۲۰۰۰ مادر زندانی نشان می‌دهد که نیمی از این مادران هرگز فرزندان خود را ملاقات نکرده‌اند.

زندان‌ها قراردادهایی برای استفاده‌ی زندانیان از تلفن با شرکت‌های سرویس خدمات تلفن دارند که زندانیان نسبت به بیرون از زندان، باید مبالغ بسیار بالایی برای تماس با خانواده‌هایشان بپردازند. در نتیجه به علت هزینه‌ی بالا علناً تماس آنان با خارج زندان کاملاً قطع است. (۶)

"بر اساس آخرین بررسی‌هایی که طی سال‌های ۲۰۱۱-۲۰۱۲ به عمل آمده ۳/۲ درصد از مردم در زندان به سر می‌برند. ۴ درصد از آنها در زندان‌های ایالتی و فدرال هستند و ۹/۵ درصد از آنها نوجوانانی هستند که در بازداشتگاه‌ها قربانی سوء استفاده جنسی بوده‌اند. این آمار نسبت به سال قبل که ۱۲/۵ درصد بوده کاهش یافته است که به خاطر کاهش تعداد زندانیان است. بر اساس گزارش‌ها سوء استفاده‌کنندگان جنسی بیشتر کارکنان زندان‌ها هستند. ۶/۹ درصد از زنان زندانی توسط کارکنان زندانی و حتی سایر زندانیان به طور چشمگیری مورد سوء استفاده جنسی قرار گرفتند که ۱/۷ درصد نسبت به مردان بیشتر است. همچنین نرخ سوء استفاده از نوجوانان دختر و پسر در بازداشتگاه‌ها بسیار بالاست.

"تقریباً هفت درصد از زنان گفته‌اند که از لحاظ جنسی توسط یک زندانی دیگر مورد آزار قرار گرفته‌اند، در حالی که مردان بیشتر گفتند که آنها توسط پرسنل زندان مورد سوء استفاده قرار گرفته‌اند. مشخص شده است ۴/۵ درصد از نوجوانان در زندان‌های بزرگسالان مورد آزار قرار گرفته‌اند که بسیار تکان‌دهنده است. به ۷ درصد نوجوانان در هنگام بازداشت تجاوز می‌شود.

NIS روشن می‌سازد که بیشتر از ۲۰۰/۰۰۰ نفر از افرادی که از نظر جنسی در بازداشتگاه‌های ما مورد آزار قرار گرفته‌اند از اختلالات روانی جدی رنج می‌برند. اگر کشور ما یک سیستم از نظر خدمات بهداشت روانی بهتری داشت در وهله اول بسیاری از آنها زندانی نمی‌شدند و مسلماً از امکانات درمانی خوبی بهره‌مند می‌شدند. (۷)

در طی چهار دهه‌ی گذشته و طی سال‌های بحران اقتصادی، انفجار عظیمی در افزایش زندانیان امریکا به وقوع پیوسته است و انسان‌های زیادی به علت رکود اقتصادی درگیر زندان و دادگاه شده‌اند و شکست اخلاقی و اقتصادی بر مردم و جامعه حاکم شده است، به ویژه زمانی که آمریکایی‌ها بیشتر و بیشتر در حال تلاش برای پایان دادن به بحران اقتصادی خود و خانواده‌هایشان بودند. هنگامی که دولت‌های ایالتی برای مقابله با بحران مالی ناتوان شدند، مشکلات و پرونده‌های قضایی هر روز بیشتر و بیشتر شد و تعداد زندان‌های خصوصی افزایش چشم‌گیری یافت که با زندانی کردن بیشتر مردم به منافع کلانی دست یافتند.

سارا سولن و جیسی لاوا (*Jesse Lava Sarah Solon*) طی مقاله‌ای به نام "چرا شرکت CCA (نام یک زندان خصوصی) می‌خواهد شما در زندان بمانید؟" در سایت Thenation می‌نویسند CCA کلمه کثیفی است. این شرکت سال گذشته از محل زندانی کردن مردم مبلغ بیش از ۱/۷ میلیارد دلار بیشتر از سایر زندان‌های خصوصی درآمد کسب کرده است. اما چگونه این سود را کسب کرده است؟ CCA اصرار دارد که کسب این درآمد را به تعامل با "لابی‌گری یا حمایت از تلاش‌هایی منسوب کند که در اثر اجرای قانون، استانداردهای آزادی مشروط، قوانین کیفری و تأثیر آن بر سیاست‌های صدور حکم بوجود آمده است، این شرکت در مبارزات انتخاباتی، مبالغه‌آمیزی به هر دو جناح پرداخت کرده است. از سال ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۲، CCA بیش از ۱۹ میلیون دلار به لابی‌کنگره اختصاص داده، و PAC (کمیته فعالیت‌های سیاسی) آن در طول همان دوره به نامزدهای فدرال بیش از \$ ۱/۴۰۰/۰۰۰ دلار کمک کرده است. اگر آنها به سهم بازار خود و گسترش آن فکر نمی‌کردند، هرگز پولی پرداخت نمی‌کردند. (۶)

شرکت‌های خصوصی صاحب زندان حاصل و سرمنشاء و انگیزه فسادند. با حذف گوشه‌ها یا قسمت‌هایی از هزینه‌های زندان سودشان را افزایش می‌دهند، ابتدا از طریق کاهش امکانات زندانیانی که جرمشان ضدیت با امنیت عمومی است. در اصل آنان اذعان دارند که مدل کسب و کار و افزایش سودشان وابسته به بند کشیدن بیشتر و بیشتر مردم است.

در پنج سال گذشته، تقریباً به طور یکنواخت، مقامات اصلاحات آمریکایی انکار کردند که تجاوز به عنف در زندان مشکلی فراگیر بوده است. هنگامی که یک سازمان در یک بازداشتگاه بین‌المللی با هدف جلوگیری از سوء استفاده جنسی، داستان‌های زندانیانی را برای آگاهی مردم بازگو کرد که در زندان مورد تجاوز قرار گرفته بودند، گفته شد که این مردان و زنان موارد استثنایی بوده‌اند یا به سادگی گفته شد که آنها دروغگو بودند. با این همه وضعیت تغییر کرده است.

در حال حاضر اطلاعات خوبی داریم که مشکل سوء استفاده جنسی حقیقت دارد. اداره آمار قضایی (BJS) که سازمانی در وزارت دادگستری است، بر اساس بررسی‌های ناشناس (یعنی بدون هیچ شناختی از زندانیان انتخاب شده و در ضمن زندانیان نیز از هدف تحقیق آگاه نبودند) در بین زندانیان، به یک سری از مطالعات در زمینه‌ی این مشکل پرداخته است. این بررسی بر روی صدها هزار نفر از زندانیان انجام شده است. کسانی که موافق نظرسنجی بودند بدون این که از قبل از موضوع تحقیق مطلع باشند، در آن شرکت کردند. به طور متوسط سی و پنج دقیقه برای پاسخ به سوال‌ها به شیوه‌های مختلف وقت صرف شد، صفحه نمایش لمسی کامپیوتر، با دستورالعمل‌های صوتی همزمان داده شده از طریق "هدست". در ضمن مقامات مسئول زندان یا صفحه نمایش کامپیوتر را نمی‌دیدند یا اتاق را ترک کرده بودند. (۶)

دادگستری ایالات متحده گفت: ۹۱
عنف زن بودند و ۹۹ درصد از
۹ درصد از جرایم صورت گرفته
محکومیت شده است. (۸)

بنا به آمار رسمی اداره
درصد از قربانیان تجاوز به
مجرمان مرد بودند. اما فقط
توسط مردان منجر به

مانند سایر کشورها بازداشتگاه‌ها و زندانها و زندانیان در امریکا نیز دسته‌بندی‌های خاصی دارند مانند زندان و بازداشتگاه‌های فدرال، زندان و بازداشتگاه‌های ایالتی، بازداشتگاه‌های محلی و زندان‌ها و بازداشتگاه‌های اداره مهاجرت امریکا که ویژه مهاجران غیر قانونی و غیر شهروند امریکایی هستند که شرایط به مراتب بدتری نسبت به امریکایی شهروند دارند. بارها در زمان بازداشت و زندان مورد تجاوز قرار می‌گیرند بدون این که حق شکایت یا اعتراض داشته باشند چون حقوق شهروندی ندارند و این زندانیان در بازداشتگاه‌ها و زندان‌هایی قرار دارند که توسط نیروی اجرایی کمرگ و مهاجرت Immigration of Customs and Enforcement (ICE) اداره می‌شوند

آن چه مسلم است سرمایه‌داری با استفاده از اهرم‌های فشار و تنبیه قادر به کنترل اثرات بحران ناشی از سرمایه‌داری نیست که بر زندگی مردم سایه افکنده است.

(1) http://www.nationmaster.com/graph/cr_i_pri-crime-prisoner

(2) <http://www.cbsnews.com/news/us-prison-population-falls-for-third-year/>

(3) <http://filipsnagnoli.wordpress.com/stats-on-human-rights/statistics-on-freedom/statistics-on-prisoner-population-rates/>

(4) http://en.wikipedia.org/wiki/Incarceration_of_women_in_the_United_States

(5) www.aclu.org/prisoners-rights/women-prison

(6) <http://www.vice.com/read/these-non-violent-female-prisoners-have-been-rotting-in-prison-for-the-last-decade>

(7) <https://www.aclu.org/womens-rights/words-prison-womens-incarceration-and-loss-parental-rights>

(۸) <http://www.nybooks.com/articles/archives/2013/oct/24/shame-our-prisons-new-evidence/?pagination=false>

(۹) <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2449454/More->